

Békeharang.

Kiadóhivatal: VII., Rottenbiller utca 35.

Előfizetési díj egész évre: csak 50 fillér.

A gyülekezet.

Nagyon sokszor találkozunk olyan emberekkel, akik nem tudják megérteni, hogy a templomba-járás mellett miért szükséges még a gyülekezetbe-járás is. Gyakran hallható elenséges indulatú megjegyzés magáról a gyülekezetéről. Egyesek hiábavalónak, mások feleslegesnek ítélik. Akadnak olyanok, akik attól félnek, hogy az egyháznak árt, mert új vallást látnak a gyülekezetben. Mindezen aggodalmak alaptalanok, mert a gyülekezet mindig ott létezik, ahol a keresztények vallásukat komolyan veszik.

Az Úr Jézus Krisztus tanítványainak azt mondta, hogy ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az ő nevében, ott ő közöttük van. Ez azt jelenti, hogy Jézus a gyülekezetben van. Ha pedig a Megváltó a gyülekezetben maga megjelenni kíván, úgy ez világos bizonyítéka annak, hogy a tanítványok összejövetele előtte kedves. Az evangélium néhány olyan gyülekezetéről számol be, ahol Jézus láthatólag jelent meg a tanítványok között. De hogy senki ne kételkedjék abban, hogy ő csakugyan mindig megjelenik az övéi között, mondja: „Boldogok akik nem látnak és hisznek.”

És a tanítványok hittek. Nem elégedtek meg azzal, hogy hetenkint egyszer a templomban jöjjenek össze, hanem összegyülekeztek házanként minden nap. Egyik este ennél a testvérnél, a másik este pedig a másiknál. Ilyenkor énekeltek és imádkoztak együtt. De nem egyedül ezt cselekedték, hanem beszéltek is arról, amit Jézus cselekedett rajtuk. Azt amit láttak és hallottak, azt amit éreztek és tapasztaltak, azt beszélték el egymásnak. Ennek pedig egy igen fontos következménye lett. Azt olvassuk ugyanis az apostolok cselekedeteinek könyvében, hogy naponta gyarapodott a gyülekezet azokkal, akik üdvözültek. Beteljesedett az az ígélet, mely szerint Isten Igéjét őszintén és igazán hirdetni eredmény nélkül nem lehet. Az evangéliumnak meg van az az isteni ereje, hogy aki azt hallja, arra csodálatos hatással van. Vagy befogadja az evangéliumot és akkor üdvözül és a gyülekezethez külsőleg is csatlakozik, vagy ellenáll az evangéliumnak és akkor elmarad a gyülekezettől és azokkal jár, akik elkárhoznak.

Mikor Luther Márton a nagy reformá-

tor hatalmas fellépésével, óriási néptömegeket hozott mozgásba, sokan csak külsőleg lettek az evangéliumi egyház hívei. Megunták a régi idejét múlt egyházat és valami új, jobb után vágyódtak. De ez az új nem vált életté bennük és ennek következtében megmaradtak az új ruhában is régieknek. Luther ezt belátta és csakhamar a következő utasítást adta azoknak, akik az evangélium hatása alatt, csakugyan új embereké lettek: „Azok, akik komolyan keresztények óhajtanak lenni és az evangéliumot kézzel és szájjal vallani kívánják, névszerint iratkozzanak fel és valamely házban gyülekezzenek egybe, imádkozván, olvasván, keresztelvén, a szakramentumot vévén és egyéb keresztény cselekedeteket gyakorolván.” És ez természetes is. Azok, akik egy véleményen vannak a legfőbb igazságokat illetően, akik egyazon tapasztalatokat tettek, akik egy úton akarnak járni, ragaszkodnak egymáshoz. Így keletkezik a gyülekezet és a gyülekezet révén az evangéliumi munka.

Amaz ígélet mellé, mely szerint Jézus a tanítványai között van, ha ezek összejönnek, járul Jézus parancsa: „Menjete el és tanítsatok minden népeket.” Lehetetlen ugyanis, hogy valaki bünbocsánatot nyert legyen, anélkül hogy ezt a világ is meg ne tudja. Az az öröm, az a boldogság, mely e tapasztalatot követi mindenkinek feltűnik, aki hívő keresztényekkel érintkezésbe jut. Szükséges, hogy mindenki kész legyen tanúságot tenni arról amit átélt. Így látjuk, hogy Jézus parancsa nem mint valami súlyos teher nehezedik az ő tanítványaira, hanem ezek örömmel mennek ki a nagy világba vallást tenni arról, amit Jézus rajtuk mivelt. „Menjete el és tanítsatok minden népeket” minden hívő vágya, forró kívánsága. Ha engem megváltott Jézus minden bűneimtől, úgy másokat is meg fog váltani. Ha nekem megelégedést és békességet tudott adni szívembe, úgy bizonyosan másoknak is ugyanazt akarja adni. Ezen alapszik az egész külmiszió, de a belmiszió is. A belmiszió, vagyis a keresztény országokban való evangelizáló munka atyja: Wesley János, a híres angol reformátor volt. Az ő munkájának gyümölcse a nagy metodista mozgalom, mely most már az egész világra kiterjedt.

A gyülekezet meg van mindenütt, ahol

elő keresztények laknak, és gyülekezet keletkezik mindenütt ahová komoly keresztények elmennek.

Elengedhetetlen feltétel.

„Ne csodáld, hogy azt mondtam neked: Szükség nektek újonnan születnetek.“ Így szól Jézus az álmétködő Nikodémushoz, a zsidók főemberéhez. Az elbeszélésből nem tudjuk meg, mi indította ezt az embert arra, hogy éjjel menjen el Jézushoz. De a sorok között olvashatjuk. Mindenütt, valamint a vámszedők és bűnösök, úgy a farizeusok és főemberek között is vannak lelkek, akik az igazság után szomjaznak, és Isten után komolyan tudakozódnak. És az ilyen lelkek Jézushoz vonzódnak, mihelyt őt, hacsak kevéssé is megismerik. Nikodémus Jézushoz jött. Milyen fontos gyakorlati lépés ez! Sokan járnak szorgalmasan a templomba, Isten Igéjét tanulgatják, felveszik az Úrvacsoráját, de soha sem beszélnek magával Jézussal. A földelget elmulasztják és célhoz nem érnek. Az Isten országába csupán egy ajtó nyílik és ez Jézus. Senki sem jön az Atyához, ha nem én ál-talam.

Ott áll a tiszteletreméltó tanítója Izraelnek, az ifjú galileabeli rabbi előtt. A Megváltó megérti azonnal. Az ő szerető szemei tisztán és mélyen belelátanak az ember lelkébe. És minden teketória nélkül mindjárt az Isten országa kérdéséről kezd beszélni, amiért Nikodémus őt felkereste. Így szól hozzá: „Bizony, bizony mondom neked, ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.“

Minő tiszta, minő hatalmas csengésük van e szavaknak! Érezzük: Itt a király beszél, itt a mennyország kapujánál állunk. Ezek megmásíthatatlan szavak! Ámbár Jézus szeretete érthetetlenül nagy. Hogy minket az Isten országának megnyerjen, meghal értünk a keresztfán és magára veszi összes vétkeink büntetését. De ettől az egy feltételtől nem áll el. Ez sérthetetlen: Ha valaki újonnan nem születik, nem mehet az be az Istennek országába.

Ez Nikodémus előtt megfoghatatlan. Ha a pogányoknak szabna ilyen feltételt, azt esetleg meg tudná érteni. De ő aki gyermekségétől fogva Isten egyházához tartozott, ő szülessen újra? Mímodon születethetik az ember, ha vén? Neme a zsidók alkotják majd az Isten országát? Nem fog e minden izraelita hozzá tartozni, mert az ótestamentumi Isten-népéhez tartozik? Hiszen Nikodémus a körülmétkedés által Isten szövetségébe felvétel, az Isten Igéjében oktatást nyert és ő maga szorgalmas volt

életét aszerint berendezni. Hát nem tartozik ezek után feltétlenül Isten országába?

Nikodémus veszedelmesen tévedett. A külső, látható egyházat összetéveszti Isten országával. Mennyi keresztény van ugyan-ezen balhiedelemben. Azt hiszik, hogy hacsak keresztény egyházban születtek, megkereszteltettek és megkonfirmáltattak, akkor máris Isten országának polgárai. Ugyan a külső egyház szükséges — a lehető leg-szentebbhez kell csatlakoznunk — de nem szabad összetévesztenünk Isten országával. Erről nem mondják: Ime itt vagy ott van, hanem bennetek van. Nem evés, nem ivás, vagyis nem külsőségből, egyházi szertartásokból áll, hanem igazság, békesség, és Szent Lélek által való öröm, vagyis benső szív- és üdv tapasztalat. És bemenni csupán az újjászületés révén lehet.

De ugyan micsoda az újjászületés? Némelyek őszinte, becsületes szándékkal tévesztik össze. Hacsak őszinte az ember, hacsak becsületesen gondolkodik és cselekszik, úgy majd üdvözülni. Nikodémus bizonyosan a legőszintébb szívűek egyike volt, de Jézus mégis igyszól hozzá: szükség, újonnan születned. Egyesek azt gondolják, ha Isten Igéjét jól ismerik, az elégséges. De Nikodémus az Irás mestere volt és mégis újonnan kelle születnie. Mások buzgó külső vallásosságot, napi imádkozást és bűntőlést tartanak a földelgetnek. De ezekben Nikodémus szintén hű volt és mégsem polgára Isten országának. Mindezen dolgok értékesek lehetnek, de az újjászületést nem pótolhatják.

Hogyan születetheti újonnan? Jézus mondja: víztől és Lélektől. És ezzel az igazi újjászületés két fő részére mutat rá. A víz a Szent Irás, a megtisztulás képe. „Tiszta vizet hintek reátok. Minden tisztatlanságtoktól megtisztítlak titeket.“ És a Lélek az új élet ereje. „Az én lelkemet adom belétek és azt cselekszem, hogy az én parancsolatomban járjatok.“ Tehát bármiképpen is vezesse az Úr az egyeseket, akárminők is tapasztalataik, két dolog soha sem hiányozhatik az újjászületésnél: minden bűnök bocsánata és új, szent élet. Ez az emberi élet legnagyobb szükséglete, az Isten országába menetel elengedhetetlen feltétele. Hát Te újonnan születél-e már?

Bargmann H.

A szerkesztő levele.

IV.

Pekin, Ill. 1913. május 14.

Ezen levelet Illinois államának egy kis városából írom. Lakosainak száma mint-

egy 10,000. Azonban a német metodizmusnak egyik legszebb temploma van itt. Helyesen, itt lesz e szép templom, mert még nem egészen kész. A felavatást csak szeptemberben fogják megtartani, de már most is látni lehet, hogy milyen lesz. A templomocská 250,000 koronába kerül. Ezért az összegért ilyen kis városban, már valami szépet lehet építeni. A nagy főterem mellett, amelyben az istenitiszteleteket tartják, a vasárnapi iskola számára is van terem, mely szépen be van osztva az egyes osztályok számára. Nagyobb ünnepélyek alkalmával, a két terem egyesíteni lehet és ilyenkor is láthatni a prédikátort minden helyről. Ezenkívül vannak az épületben különös helyiségek férfiak és nők számára, az ifjúsági egyesületeknek egy-egy terem, étterem és szép, nagy konyha. És ami a legszebb, a gyülekezet már összegyűjtötte a szükséges összeget, úgy hogy az új templom teljesen adósságmentes lesz. Mikor fogunk mi ilyesvalamit a magyar metodizmusban megélni?

Mialatt a templom épül az istenitiszteleteket a bíróság épületében tartják, amelyet a város készséggel bocsát a metodisták rendelkezésére. En is a bíróság nagytermében tartottam meg tegnap este előadásomat. Ez engem roppant érdekelt. Itt az ügyvédek asztala, ott a vádlottak padja áll, amott a bírók és esküdtek székei. A bíró széke mögött a falon Lincoln Ábrahám, az egyesült államok volt nagy elnökének képe függ. Ugyanis mielőtt elnökké lett, e teremben mint ügyvéd ténykedett. Talán ugyanazon helyen állottam, ahonnan ő szokta beszédeit tartani, mikor tegnap este egy igen nagy számú gyülekezet előtt, a jelenlegi magyarországi missziói lehetőségekről beszéltem. Előadásomat vetített képekkel illusztráltam.

A gyülekezet prédikátora Dr. Koeneke. Ennek neje beszélt el nekem, hogy öregapja Magyarországból vándorolt ki Amerikába. 1848-ban amikor képviselő volt, Kossuthot támogatta, de a szerencsétlen végű szabadságharc után Amerikába vándorolt ki. Sajnos szülővárosát nem tudta megjelölni, de remélem még majd kifürkészhetem. Ilyen módon akadunk metodistákra, akik különösen érdeklődnek Magyarországi munkánk iránt.

Egyébként is találkozom gyakran emberekkel, akik Magyarországból jöttek és örülnek, ha hazájukból üdvözlőlevelet adok át nekik. Egy ilyen érdekes találkozásom volt pütkösd vasárnapján Brillionban. Igazán áldásos pütkösdüi ünnepet éltem át e faluban. A templom, a prédikátor lakásával együtt egész kintfekszik a mezőn, látszólag elhagyatva. De mikor a vasárnapi iskola

és az istenitisztelet ideje elérkezett, egyik kocsi a másik után hajtott fel az udvaron. Utoljára egész kocsitábor keletkezett a templom körül és ez pedig teljesen megtelt. Öröm volt e figyelmes hallgatóság előtt a pütkösdüi Lélek hatásáról beszélni. A prédikáció után Bastian testvér kivitt magával a szállására, ahol gyermekei és unokái körében 58. születésnapját ünnepelte. Mint szegény fiú jött 45 évvel ezelőtt Amerikába és Isten megáldotta lelki és földi javakkal. Mikor így Isten útjairól beszélgettünk, eszébe jutott, hogy a szomszéd szálláson magyarországi emberek dolgoznak. „Ezeket látnom kell“ mondottam én.

A születésnapot odahagytuk és a vetések között, többnyire kukoricát vetettek épen az emberek, a legközelebbi ház felé tartottunk. Itt megérkezve, nem egy, hanem mindjárt két Torontál megyei családra akadtam. Magyarok voltak, akik azonban Amerikában egész jól megtanultak németül és kissé angolul. Rájuk nézve különös meglepetés volt itt Amerikában e látogatás és igen örültek a hazájukból magammal hozott üdvözlőleveleknek. Miután az egész környéken nem laknak magyarok, akikkel anyanyelvükön beszélgethetnének, úgy rájuk, mint rám nézve érdekes volt ismét egyszer a szép magyar nyelven társaloghatni. Este eljöttek a templomba és remélem ezentúl többször fel fogják keresni e helyet. A „Békeharang“ útján küldöm nekik szíves üdvözlőleveleimet.

Mióta utolsó leveletem megírtam, ismét sokat láttam és tapasztaltam. Néhány napon át Chicagóban voltam és ott találkoztam az öreg Vincent püspökkel, aki a methodista püspökök közül elsőnek volt Magyarországon. Itt a prédikátorok gyűlésén is résztvettem. Chicagóban 200 methodista templom van. Ezek közül 13 német, mely valamennyi csinos és adósságmentes tulajdon. Chicagóból elindulva meglátogattam egy rokonomat, résztvettem néhány egyházmegyei gyűlésén és azután Cincinnati-be mentem. Itt a német metodizmusnak van néhány nagy intézete. Azután Mohonk Lake-be megyek a keresztény diákok világkongresszusára, onnan pedig New Yorkba. Végre ismét megegyezzen nyugatra megyek, ahol részt fogok venni a szabadban tartandó gyülekezeten, melyekről bizonyosan sok érdekes közölni valóm lesz. Brillionban láttam a tábor helyét. Ott egy kedves ligetben építettek egy gyülekező-házat, melyben 1000 lélek fér el. E ház körül kis faházikók állanak. Csupán methodisták birhatnak egy ily házikót. Juliusban vagy Augustusban azután a testvérek közelről és távolról idesereglenek és egy héten át laknak e táborban. A testi pihenés és ültetés

mellett itt a lelki életüket is ápolni kívánják. Naponta 4--5 gyülekezetet tartanak és pedig a metodizmus legjobb szónokai szerepelnek ezeken. Mint mondják e tábori-gyülekezetek mind e mai napig semmit sem vesztek vonzókéességükből. Mindig áldásos idők voltak és örülök, hogy alkalmam lesz 3-4 ilyen gyülekezeten résztvenni.

Természetesen, ha úgy pihenés nélkül, egyik helyről a másikra utazom és szünet nélkül dolgozom, megszáll néha a vágyódás az otthoni munkám után. De tudom, hogy ez utazásom által munkámnak nagy szolgálatot teszek. E tudat mindig új erőt kölcsönöz. De azt is tudom, hogy magyar testvéreim közül sokan imádkoznak értem.

Szíves üdvözlettel

Melle F. H. Otto.

Hírek.

Az óbecsei testvéreknek május elsején nagy örömben volt részük. Ekkor avathatták fel az új imatermet szép ünnepély keretében. Már régen vágytak az óbecsei hívők tágasabb, csinosabb imateremre, végre megkapták azt amiért fohászkodtak. Az ünnepélyre számosan érkeztek vidéki vendégek. Így nevezetesen Szenttamásról és Csurogról rándultak át szerető testvéreink, akik élénken érdeklődnek az óbecsei gyülekezet helyzetéért. A szenttamási énekkar Kuszli Regina testvérünk vezetése alatt néhány ének számmal emelte az ünnepély fényét. Kuszli Márk, a gyülekezet prédikátora a következő Igékről tartott lelkes és tartalmas beszédet: „Íme az Isten sátora az emberekkel van és velök lakozik és azok az ő népei lesznek és maga az Isten lesz velök, az ő Istenük.“ Menynyire örültek a testvérek, mikor ezen öröm-

napon négy új tagot is vehettek fel soraikba. Csakugyan nincs is szebb, nincs örvedetesebb, mint mikor valaki az egész gyülekezet előtt bizonyosságot tehet arról, amit az Úr rajta cselekedett. Isten áldása legyen az óbecsei testvérek munkáján és áldja meg az Úr, az ő bemenetüket és kimenetüket az új imateremben! K. M.

A keresztény diákok világszövetsége a napokban tartotta meg Lake Mohonkon, Amerikában a világkongresszust. Az egész világból sereglettek oda diákok, hogy afelett tanácskozzanak, mimódon lehet a fiatal emberek keresztény egyesületét a diákság között a leggyümölcsözőbben terjeszteni. Dr. Mott János, aki methodista ember, elnökölt a gyűléseken. Európából két methodista férfi szerepelt, mint kiküldött e fontos kongresszuson és pedig Melle F. H. Ottó az osztrák és magyar misszióknak felügyelője és Mann Teofil a majnafrankfurti szeminárium tanára. Isten evangéliuma mindinkább nélkülözhetlenné lesz a diákok között is és így bizva remélhetjük, hogy a jövő nemzedék vezetői igazán művelt, tiszta életű, nemes férfiak lesznek. —

Az alkohol. Hajduböszörményből jelentik: Elek András jómódu gazda az éjjel szokatlanul ittas állapotban tért haza. A lakásban előrántotta töltött puskáját és feleségére, valamint gyermekeire lövöldözött, kik rémülten menekültek. Elek azután az istállóba ment és ott a lovakra lövöldözött, majd vasvillával összeszurkálta. Osaládja rendőrt hívott segítségül és csak nagynehézen tudták e töltött fegyvert elvenni tőle. Elek eddig békésen élt családjával, de úgy látzik, hogy az ital megártott neki és megzavarta elméjét.

Methodista gyülekezetek tartatnak:

Budapesten, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehegy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/2 8 órákor.

Csurog: Vasárnap d. u. 3 és Szombat este 1/2 8 órákor.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Kucora: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 8 órákor.

Óbecse, Mező utca 64.: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 1/2 8 órákor.

Ókér: Szerda este 8 órákor.

Ósóné: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Palánka, Szt. István utca 125.: Kedden este 8 órákor.

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/2 9, d. u. 2 és este 1/2 8 órákor; Kedden este 1/2 8 órákor.

Szenttamás: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 1/2 8 órákor Szerda és Csütörtök este 1/2 8 órákor.

Tizsakalmánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/2 7 órákor; Szerdán este 7 órákor.

Újszivác: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi F. út 436: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 8 órákor; Szerdán este 8 órákor.

Újvidék: Jenőherceg utca 5.: Vasárnap d. e. 10 és este 1/2 8 órákor; Csütörtök este 8 órákor.

Kiadó a „Keresztény könyvesház k. f. szöv.“ Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Szerkesztő: Melle F. H. Ottó.

Jelenleg helyettes: Jakob János Mr.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbáson.